

Grosuplje (centrala)
 SP 908
 KLASJE
 1998
 352(497.4 Ivančna Gorica

 119980011,7
 COBISS 0

KNJIŽNICA GROSUPLJE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
 Številka 7 letnik 4 september 1998

STUDIO
MARKELJ
 FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27
 1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
 tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Šele pravi potres nas lahko dodobra strese. Še sreča, da je bilo tistega jutra le prebujanje bolj grobo, saj smo se šele kasneje zavedli, da je bil potres s središčem v naših krajih prav blizu rušilne moči. Žalostna zgodba iz Posočja bi se lahko ponovila pri nas.

Prvi bi priskočili na pomoč naši dobro organizirani in opremljeni gasilci, zato jim ne odrekajmo pomoči, ko trkajo na naša vrata. Ekipe prve pomoči so s pridobljenim novim znanjem na tečaju in uspehi na regijskem tekmovanju dokazale, da je njihova usposobljenost na visokem nivoju. Pod pokroviteljstvom štaba za civilno zaščito moramo delovati preudarno in predvideti možnost vsakovrstnih izrednih dogodkov.

Drugačen stres so doživeli učenci in še posebno starši otrok, ki so v letošnjem šolskem letu prvič prestopili šolski prag. Za nekatere je bil to vesel dan, drugim pa je prinesel veliko dodatnih skrbi, predvsem zaradi oddaljenosti od šole in velike nevarnosti v prometu. Občinski svet za preventivo v cestnem prometu je pravočasno poskrbel za ureditev cestne signalizacije, ter uskladi delo zveze šoferjev in avtomehaničev z delom policistov, un potrebami šol v občini. Prav gotovo pa bodo k urejenim razmeram in dobri prometni varnosti prispevale oznake na tablah, ki jih je občina še posebej postavila ob varnih šolskih poteh.

Vsem učencem prvega razreda čestitam ob velikem dogodku in jim, kakor tudi vsem ostalim učencem, dijakom in študentom, želim dober uspeh in veliko zadovoljstva.

Nekaj poletnih dni, ko komunalci niso praznili zabojujnikov, nam je pokazalo, kako je ta dejavnost pomembna. Z zadovoljstvom lahko povemo, da so se pogovori med tremi občinami in krajanji, ki so upravičeni do nadomestil, v dobro vseh občanov uspešno zaključili. Začasna deponija je zgrajena po strokovnih navodilih in že služi svojemu namenu.

Premika se tudi pri spremembah in dopolnitvah prostorskega plana občine, saj je ministrstvo z veliko zakasnitvijo izdalo sklep o usklajenosti prostorskih, izvedbenih in drugih aktov s prostorskimi sestavinami dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Ivančna Gorica.

Tudi krajanji našega občinskega središča si že dolgo časa prizadevajo za kvalitetno prostorsko ureditev središča Ivančne Gorice. V času trajanja javne razprave in na javni razpravi so lahko vsi zainteresirani dali svoje pripombe in predloge k ureditvi osrednjega dela občinskega središča. Naslednji korak bo dopolnitev osnutka z upoštevanjem pripomb in predlogov in sprejetje odloka o omenjenem ureditvenem načrtu na seji občinskega sveta. S tem bo dosežena stopnja, ko je možno začeti pridobivati ponudbe izvajalcev in urediti središče Ivančne Gorice.

Avgusta in septembra v naši občini že nekaj let intenzivno asfaltiramo ceste. V vsaki krajevni skupnosti so že ali pa bodo v kratkem odpravili prah kar na dolgih odsekih lokalnih in krajevnih cest. Spet so bremena porazdeljena, največja pa, kot običajno, nosijo delavoljni posamezniki, ki jim že vnaprej čestitam za delovne zmage.

Ker se jesenske lokalne volitve hitro približujejo, se nekatere že skuša obmetavati s strankarskim političnim blatom. Največkrat leti nesnaga na delovne ljudi na odgovornih položajih. Producirajo jo tisti, o katerih vemo bore malo, njihovega dela pa tudi ni nikjer opaziti.

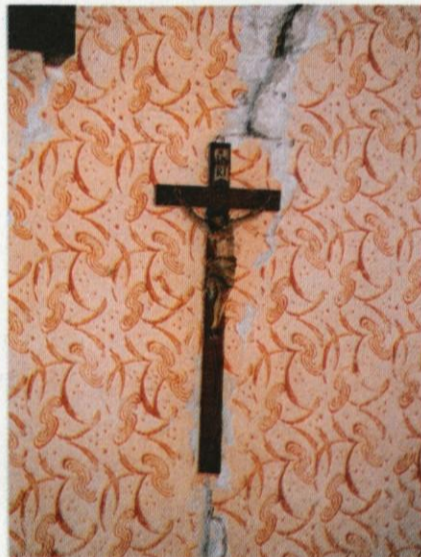
Jesen je letni čas, ko dobri gospodarji poberejo veliko pridelka!

Lepo vas pozdravlja

župan Jernej

ŽUPAN JERNEJ DO KOLEN V BLATU

Stran 4

Med 5. in 6. stopnjo nas je streslo

Najhuje je bilo na vzhodu občine, kjer je občutna škoda na štirih cerkvah. Vidno pa je bilo poškodovanih 23 objektov.

Govori se,
 da bo novembra obiskal našo občino angleški princ Charles (nekdanji mož pokojne princese Diane).

Arheologi v Ivančni Gorici in blizu vasi Sela pri Dobu so se dokopali do nekaj tisoč let stare tedanje civilizacije.

OSKRUNJEN SIMBOL IVANŠKE OBČINE (str. 4)

SREČNO, MATURANTJE!

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča se šolsko leto zaključilo šele po zaključeni maturi v spomladanskem in jesenskem roku. Tudi letošnja generacija naših maturantov je bila zelo uspešna. Maturant je v juniju opravljalo 57 dijakov in dijakinj. Tudi tokrat je bil uspeh na naši šoli višji (90,3 %) od državnega (86 %). Maturantom so bila spričevala podeljena v ponedeljek, 27. julija, na slavnostni prireditvi v predavalnici srednje šole. Dijaki nižjih razredov so se v prisotnosti staršev in profesorjev poslovili od maturantov s prijetnim programom. Z Občine se od povabljenih žal ni odzval nihče. Maturantka Barbara Piškur je dosegla nad 30 točk, zato sva bili povabljeni skupaj z drugimi najboljšimi maturanti in ravnatelj na Brdo pri Kranju, kjer nas je sprejel predsednik Milan Kučan, in v Cankarjev dom v Ljubljani, kjer so se maturantje predstavili in prejeli spričevala.

Vsem našim maturantom in maturantkam želim, da bi bili tako uspešni tudi pri študiju na univerzi in da bi težko pridobljeno znanje v življenju znali s pridom uporabiti.

Direktorica Srednje šole Josipa Jurčiča
 Milena Vrenčur

računalniški inženiring d.o.o.
 Cesta II. g. odredov 17, Iv. Gorica
 tel. : 769-040, fax : 769-045
 GSM : 041 / 612-923, 661-972

LaMaS

RAČUNALNIKI: Pentium 150-300 Mhz
 TISKALNIKI: InkJet, laserski, matrični
 MULTIMEDIA: CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki
 PROGRAMSKA OPREMA: Komerzialna, uporabna

FANTJE IZ NAŠE OBČINE - NAJBOLJŠI MED ORAČI

Rok Levičnik iz Dobrunj, tretje pa Janez Gaberšček iz Domžal. Ekipna odličja za zmago so prav tako pripadla ekipam iz Ivančne Gorice. V kategoriji absolutni zmagovalec je vrstni red takle: Franc Kavšek, Tone Pečjak, Anton Markovič in Janez Čebular. Na državno prvenstvo oračev, ki bo 12. septembra v Vipavski dolini, bodo odpotovali prvi štirje v kategoriji absolutnih zmagovalcev.

Želimo jim veliko uspeha.

KSS - Ivančna Gorica

Zelo številna ekipa iz Ivančne Gorice se je udeležila 28. tekmovanja oračev ljubljanske regije, ki je potekalo 8. avgusta v Smedniku pri Medvodah, udeležile pa so se ga ekipe iz Domžal, Dobrunj, Ivančne Gorice in Medvod. Od 37 prijavljenih tekmovalcev jih je bilo kar 18 iz naše občine, in zasedli so mesta od prvega do sedmega.

Med člani je bil prvi Franc Kavšek, drugi Tone Pečjak, tretji Janez Čebular in četrti Jože Habjan. Pri mladincih je prvo mesto osvojil Anton Markovič iz Črnelega, drugo

PREDSTAVITEV KMETIJSKIH STROJEV V DOBREPOLJU

STROJNI KROŽKI DOBIVAJO VSE VEČJI POMEN

Ena od dejavnosti strojnega krožka, ki deluje v okviru občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica že od leta 1994, je vsakoletna predstavitev kmetijskih strojev v eni od občin. Letos je bila na vrsti občina Dobropolje, kjer ima krožek kar precej članov. Predstavitev, ki je bila v nedeljo, 26. julija, je zbudila veliko zanimanje tako med člani kot med ostalimi občani, ki se zanimajo za kmetijsko dejavnost.

»Mislim, da so take predstavitve primeren način, da pokažemo, s kakšnimi stroji smo člani strojnega krožka pripravljene nuditi usluge in kakšne prednosti in ugodnosti se ponujajo članom«, je dejal njihov predsednik Janez Grum. Govoril je tudi o pravih pri oblikovanju cenika, ki ga vsako leto sprejmejo člani na občnem zboru, izvajalci pa so ga dolžni upoštevati. Predstavil pa je tudi ostale dejavnosti, ki jih izvajajo v okviru strojnega krožka. Med drugim so v letošnjem letu imeli vrsto predavanj, tečajev in strokovno ekskurzijo na Bavarsko.

Delovanje krožka je pozitivno ocenil tudi župan občine Dobropolje Anton Jakopič, ki je prav tako omenil pomen »prave kalkulacije« med izvajalci in koristniki njihovih uslug in dodal, da je še pred nekaj leti prevladovalo prepričanje, da bi lahko delali s sodobnimi stroji na majhnih kmetijah. Praksa pa je pokazala, da se z medsebojnimi uslugami poceni proizvodnja in zmanjša potreba po nabavi lastnih strojev. Združevanje in sodelovanje na tem področju pa je tudi evropska zahteva.

Po blagoslovitvi strojev so spregovorili tudi predstavniki proizvajal-

bela godba Dobropolje in Aktiv kmečkih žena s postrežbo domačih dobrot.

Predstavitev je potrdila besede predsednika Janeza Gruma, da je krožek pomemben tudi z vidika druženja in sodelovanja ter izmenjave izkušenj med kmetovalci treh občin.

M.S.

ZAVIRALNE SNOVI V MLEKU PONOVO OPOZORILO VSEM REJCEM!

Vse rejce, ki oddajajo mleko, obveščamo, da se v Ljubljanskih mlekarnah izvaja poostren nadzor nad prisotnostjo zaviralnih snovi /antibiotiki, zdravila, čistila, razkužila/ v mleku.

Na področju stiške zadruge se prepogosto pojavlja ta problem, zato ponovno prosimo in zahtevamo, da ne oddajate mleka zdravljenih krav na zbiralnico in da se strogo držite navodila lečečega veterinarja.

Prav tako morate dobro izprati mlekarsko opremo in posodo s čisto vodo, da ne pridejo razna čistila in razkužila v mleko.

Za posamezne rejce - kršitelje so sankcije zelo ostre in boleče, kar je občutilo že nekaj naših rejcev.

**MLEKO S PRISOTNOSTJO
ZAVIRALNIH SNOVI JE
MANJ VREDNO IN NI ZA
PREHRANO LJUDI.**

**ČESAR NE PRIVOŠČITE
SEBI, NE SMETE
DRUGIM!**

Kmetijstvo:
M-KZ Stična

OBISKALI SMO 36. MEDNARODNI KMETIJSKO-ŽIVILSKI SEJEM V GORNJI RADGONI

MED LETOŠNJIMI ZADRUŽNIMI
NAGRAJENCI TUDI ANTON NOSE
IZ MEKINJ

V drugi polovici avgusta, ko se dnevi že vidno krajšajo in tudi kmetje v glavnem že zaključujejo glavna dela na kmetiji, se vsako leto odvija naš največji mednarodni kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni. Letos je bil že šestindvajseti, 1550 razstavljalcev iz 26 držav je do zadnjega kotička napolnilo vseh 46.500 kvadratnih metrov.

V desetih dneh je sejem obiskal vsak deseti prebivalec naše države. Z njim torej ne živijo le kmetovalci in živilci, temveč vsa Slovenija. Množično so ga obiskali tudi kmetje in ostali občani naše občine.

Sejem je bil tudi letos razdeljen na štiri zaokrožene programske celote: razstaveni program, strokovni program s posveti, predavanji in z okroglimi mizami, strokovna ocenjevanja in obsejemske prireditve z zabavnimi večeri. V Gornji Radgoni že več let velja za najzlahnejšo razstava živine, zaradi njenih strokovnih in razvojnih vidikov. Z njo Slovenija

kot izrazito živinorejska dežela pokaže, kako napreduje v selekciji, kaj dosega v prirabi mesa in mleka, kakšna je surovina za mesne in mlečne izdelke. Poseljenost slovenskega prostora in kulturno krajino bo ohranila samo visoko razvita živinoreja.

V Gornji Radgoni Zadružna zveza Slovenije vsako leto podeli tudi nagrade in priznanja najboljšim zadrudnikom, zadrudnim delavcem in kmetijskim zadrugam. Med letošnjimi enaindvajsetimi nagrajenci je bil tudi član stiške zadruge Tone Nose iz Mekinj. Vse svoje življenje je posvetil kmetijstvu in se ves čas boril za njegov napredek. S svojo umirjenostjo, tehtnimi predlogi in bogatimi izkušnjami je pozitivno vplival na ostale zadrudnike. Bil je aktiven v zadrudnih organih, trenutno pa je podpredsednik in član UO stiške zadruge. Za priznanje mu zadrudniki in delavci zadruge iskreno čestitamo.

Milena Vrhovec

KZ Stična vam iz svojih programov za oskrbo v jesenskem obdobju priporoča ugodno nabavo

KRMNEGA JEČMENA

po 17 tolarjev za kg.

Zainteresirane kupce pa obveščamo, da bomo tudi letos dobavljali **GROZDJE** in **SADJE** priznanega pridelovalca z Bizeljskega po konkurenčnih cenah. Dobavili bomo le vnaprej naročeno grozdje, zato se za nadaljnje informacije obrnite na tel. **777-142** ali **777-045**. Opozarjamo vas tudi na ugodno ponudbo umetnih gnojil za oskrbo jesenskih posevkov ter drugega repromateriala, s čimer vam bomo postregli v naših trgovinah.

M-KZ Stična

POTRESNI SUNEK TUDI V NAŠI OBČINI

31. avgusta 1998 je jutranji potres nemalo presenetil in tudi prestrašil vse nas, ki smo bili bližje epicentru. Potresni sunek (ob 4.32, 5. do 6. stopnje po evropski lestvici), ki so ga zaznali po celi Sloveniji, z epicentrom v okolici Trebnjega, je poleg strahu povzročil tudi škodo na nekaterih objektih. Očitno se tla v Sloveniji še ne umirjajo in potresni sunki opozarjajo, da se bomo s temi naravnimi pojavi še srečevali.

Takoj po obvestilu pristojne službe je bila v občini imenovana posebna komisija z nalogo, da evidentira morebitno škodo. Glede na telefonska sporočila posameznih lastnikov je obiskala in si ogledala prizadete objekte. Treba je reči, da v naši občini k sreči ni bilo hujših poškodb na objektih, čeprav jih je nekaj. Škoda pa je v tem trenutku težko oceniti. Imenovana komisija si je ogledala nekaj stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij ter nekatere sakralne objekte. Na nekaterih stanovanjskih hišah so vidne razpoke, tako z notranje kot zunanje strani, vendar gre pri tem za starejše objekte, ki so praviloma zgrajeni iz kamna in slabše vzdrževani. Nekaj manjših poškodb je bilo zaznani tudi na novejših stavbah zgrajenih iz opeke. Več škode in zahtevnejše

sanacijo pa bodo zahtevali sakralni objekti (cerkve). Med temi je po mnenju komisije najbolj poškodovana cerkev Sv. Petra v Pungertu v Krajevni skupnosti Temenica. Poškodbe so bile zaznane tudi na cerkvah v Šentvidu pri Stični, Dobu in Rdečem Kalu.

Na vseh poškodovanih objektih bo treba opraviti najnujnejša popravila, za nekatere pa bomo zahtevali strokovni ogled komisije pristojnega ministrstva oziroma spomeniškega varstva. Ugotavlja se, da se poškodovani objekti nahajajo predvsem v bližini meje med občina Ivančna Gorica in Trebnje kar kaže, da je bilo potresno gibanje

vendarle umirjeno in ni prizadejalo hujših posledic. Informacijo ter poročilo o potresnih dogodkih v Občini Ivančna Gorica bo obravnaval Občinski štab za civilno zaščito in tudi Občinski svet naše občine na svoji seji, ki bo predvidoma konec septembra.

Uradno poročilo in ugotovitve ter opis in popis ugotovitev komisije na prizadetih objektih bomo posredovali na Upravo za zaščito in reševanje RS, Center za obveščanje Ljubljana, in Izpostavo za obrambo Grosuplje.

Pripravil:
Vinko Blatnik

RAZSTAVA V »KMEČKI IZBI« OB KRAJEVNEM IN DRŽAVNEM PRAZNIKU V IVANČNI GORICI

Članice DPŽ Ivančna Gorica je, kot že nekaj zadnjih let, predsednik krajevne skupnosti Ivančna Gorica g. Rajh, tudi letos povabil k sodelovanju na proslavi v počastitev praznika KS Ivančna Gorica. V želji, da bi lahko pokazale naše delo na malo drugačen način kot v minulih letih, smo se odločile, da pripravimo staro kmečko izbo, kakršne se spominjamo iz naše mladosti.

Na stari »metrgi« smo pokazale le delček iz bogate zakladnice naših kulturnih sposobnosti. Članice našega društva so se zelo potrudile in prispevale stare, še ohranjene predmete, kot so: sklednik, stare sklede, stoli, ura ... Pri postavitvi kulis nam je pomagal g. Jože Sinjur iz Gorenje vasi, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

Na posebej pripravljenem prostoru je bilo možno kupiti tudi nekaj peciva, po katerem je vsako leto večje povpraševanje. Obenem pa smo pogostile tudi goste, ki so se udeležili proslave in si ogledali naše delo.

S pripravo razstave smo imele veliko veselja, saj je bil to nov pristop k prikazu naših aktivnosti, ki pa se še

zdaleč ne končajo pri kuhi in peki. Prav lepo je bilo gledati, kako se dvorana polni prav do zadnjega kotička. Vsaka pohvalna beseda nam je vsem, ki smo se trudile, segla do srca. Grenka kaplja pelina je bila le ta, da se iz sosednje stavbe, ki se ji reče občinska hiša, prireditve ni udeležil skorajda nihče.

V našem društvu si med drugim prizadevam tudi za ohranitev naravne

in kulturne dediščine, kar je pričujoča razstava nedvomno pokazala. Na žalost pa si naše razstave tudi niso ogledali nemški prijatelji, ki so jih občinski možje gostili v naslednjih dneh.

Vsem aktivnim članicam ter nekaterim še posebej prizadevnim posameznicam se zahvaljujem za odgovoren pristop k delu društva, saj skupaj laže dosegamo zastavljene cilje. Prav tako lepa hvala naši vztrajni in potrpežljivi mentorici Irmi Lekan.

Predsednica DPŽ Ivančna Gorica
Mari Erjavec

RAZSTAVA OB PRAZNIKU OBČINE IVANČNA GORICA

Društvo gojiteljev malih pasemskih živali Ivančna Gorica je skupaj z aktivom kmečkih žena pripravilo zelo lepo in nadvse prijetno razstavo. DGMPŽ je imelo razstavljenih okoli 200 živali: okoli 20 vrst kunccev, veliko vrst golobov, perutnine in ptičev. Otroci in malo mlajši so si najraje ogledovali hišne pritlikave zajčke ter ptiče. Malo starejši ter odrasli so se zadrževali pri kuncu velikanu - orjaku in pri kurah velikankah.

Tudi srečelov je bil nadvse zanimiv, še posebej glavni dobitnik, za katerega je imel vsakdo kakšno pripombo, n.p.r. kateri del bi bil boljši na ražnju. To je bil namreč prašič, za katerega se v imenu vsega

društva zahvaljujem farmi Stična in gospodu Plantariču, v upanju, da bomo še sodelovali.

Razstava je lepo uspela in obisko-

valcev je bilo še kar dosti čeprav ljudje niso bili obveščeni o njej.

Zato upamo, da bo na prihodnji razstavi več obiskovalcev. Ocenjevalno razstavo s srečelovom načrtujemo za tretji vikend v novembru 1998. Vabljeni!

Za DGMPŽ Đuro Čurčič

ŽUPAN JERNEJ DO KOLEN V BLATU

Že dolga leta so vaščani Muljave opazovali enega od bajerjev gradu Slemenice, ki je zadnja leta vse bolj postajal zaraščeno močvirje. In tisti najbolj zagnani so se že lani odločili in ga začeli čistiti.

Na stotine kubikov blata so odstranili z dna bajerja, velikega kar dober hektar.

Že lani so delali dva meseca in letos od spomladi naprej. Kakih 20 najbolj zagnanih je delalo, kadar je pač kdo mogel. Seveda pa brez mehanizacije tudi ne bi šlo. Doslej so očistili že dno in na grobo uredili obrežje. Še nekaj malega bodo postorili letos. Prihodnje leto pa se bodo lotili zaključnih del, tako da bodo lahko v bajer spustili vodo.

Udeleženci akcije so nam zatrdili, da bomo naslednje leto v bajerju že lahko lovili ribe.

Sredstva, predvsem za mehanizacijo, so prispevali sami. Pa tudi Kulturno društvo Josipa Jurčiča, katerega last je zemljišče, kjer se bajer nahaja, je prispevalo določena sredstva.

Med zagnanci je tudi župan Jernej, ki mu ni bilo žal pri delu do kolen gaziti po blatu.

OSKRUNJEN SIMBOL IVANŠKE OBČINE

27. 8. 1998 je bil poškodovan zgodovinski spomenik (miljnik), v križišču v Ivančni Gorici. Povzročitelj dogodka je znan, pričakujemo pa, da bodo pristojni čimprej ukrepali in morda obeležje še kako drugič zavarovali.

ODPRTJE AVTOSALONA

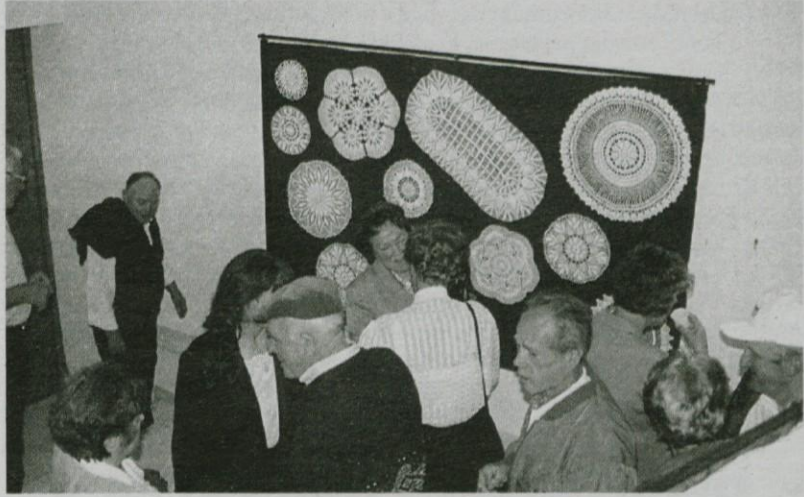
Odprtje avtosalona in avtoservisa KAVŠEK, 3. julija v Višnji Gori, je bil gospodarski, poleg tega pa tudi svojevrsten kulturni dogodek. Na začetku so zapeli člani Stiškega kvarteta. Prava osvežitve je bila predstavitev folklornih plesov skupine Vidovo iz Šentvida pri Stični. Prijetno in melodično sta zapela Nace Junkar in njegova učenka Nataša. Za konec je zaigral še ansambel Zasavci, ki je igral in prepeval še nekaj ur po koncu uradnega dela prireditve. Ob njegovih zvokih in pesmih so se udeleženci prireditve veselo zabavali.

Odpri avtoservis bo svojim strankam nudil avtokleparske, ličarske in mehanske storitve, hkrati pa bo v njem tudi prodajni salon avtomobilov FIAT - LANCIA. Želimo si, da bi s svojo poslovno ponudbo koristil prebivalcem okoliških krajev.

Jože Rojec

KULTURNO-ZABAVNO SREČANJE UPOKOJENCEV IN ČEBELARJEV NA KRKI

Upokojenci društev Ivančna Gorica, Šentvid pri Stični, Višnja Gora, Grosuplje, Šmarje-Sap in Dobropolje so se ob reorganizaciji dogovorili, da ostanejo povezani v okviru medobčinske koordinacije, ki jo vodi vsako leto drugo društvo. Ena izmed dogovorjenih nalog je vsakoletno srečanje članov vseh društev. V letošnjem letu je kot nosilec Koordinacije DU Ivančna Gorica organiziralo kulturno-zabavno srečanje, ki je bilo 29. avgusta na Krki. Srečanja se je udeležilo okrog 400 članov iz vseh šestih društev in Čebelarkega društva Krka in Zagradec.

Srečanje so s svojo navzočnostjo počastili tudi župana občin Ivančna Gorica in Grosuplje Jernej Lampret in Rudolf Rome, predstavnica ZDUS-a Angelca Žiberna, predsednik ZTD Ivančna Gorica Avgust Likovnik in predsednik KS Krka g. Smolič.

Čebelarji so pripravili zanimivo razstavo čebeljih pridelkov in pripomočkov za čebelarjenje iz preteklosti in sedanjosti ter bogat srečelov, ki je marsikateremu priklical vesel nasmeš na obraz, ko je nesel domov svoj bogat dobitke.

Datum prireditve je bil namenoma prilagojen tako, da si je poleg navzočih na srečanju razstavo lahko 2. septembra ogledalo tudi okrog 200 učencev in učiteljev osnovnih šol.

Članice DU Ivančna Gorica, ki so se v letošnjem letu naučile kvačkati, so razstavile svoje izdelke, in verjemite mi, da je bilo kaj videti. Razstavljale so: Magda Klovar z Mrzlega Polja, Milka Kokelj z Mleščevega ter Milka Kotar in Marija Šuštaršič iz Ivančne Gorice.

V kulturnem programu so sodelovala skoraj vsa društva. Slišali smo pozdravne nagovore predsednika društva g. Klovarja, obeh županov

ter predstavnice ZDUS-a.

Zbor je nato pozdravil in prevzel besedo predsednik ČD Krka in Zagradec g. Rošelj ter pozval g. Pluta, da je v imenu darovalcev, gospe in gospoda Podržaj iz Grosuplje, ki sta sicer naša rojaka, pripel častni trak na prapor ČD Krka in Zagradec.

V nadaljevanju sta mlada glasbenika Janko Rošelj in Robi Kohek iz Zagradca poskrbela za iztočnico o prijateljstvu in prijeten začetek programa.

DU Grosuplje se je predstavilo z ženskim pevskim zborom pod vodstvom Mojce Intihar in recitacijo lastne pesmi Karoline Zakrajšek.

Šmarje-Sap je na humoristični način predstavila g. Rovškova. Viktor Gliha in Dušan Mazaj pa sta s harmoniko in kitaro pričarala veselo razpoloženje.

Svoje pesmi sta predstavili tudi predstavnici Višnje Gore Marija Pilko in Mihaela Zajc.

Zagriški fantje so poleg narodne Zabučale gore zapeli tudi Zdravico, ki jo je napisal naš rojak in Prešernov vrstnik ter urednik Kranjske Čbelice Miha Kastelic iz Gorenje vasi in uglasbil vodja zbora Darko Bregar. Pesem je bila prvič zapeta ob slovesnosti ob 200-letnici Kastelčevega rojstva.

Gospod Lenarčič iz Dobropolja je zaigral na harmoniko in zraven tudi zapel, gospa Kastelčeva pa je zaključila z recitacijo pesmi Življenje imej rad, avtorice Karoline Zakrajšek.

Po kulturnem programu je sledil piknik, na katerem so za pijačo in jedajo poskrbela krški gasilci, za veselo razpoloženje in ples pa ansambel Valovi s Krke.

Kljub nižjim temperaturam nam je bilo prijetno in veselo.

Ljuba Štrubelj

ASFALTNA FOTO-KRONIKA

Jeseni, ko dozori sadje, očitno dozori tudi asfalt. Takrat v marsikateri vasi naše občine zadiši po pregreti črni smoli. Kar nekaj kilometrov cest dobi vsako leto novo asfaltno prevleko.

Potem si oddahnejo vaščani, še posebej člani gradbenih odborov, da o občinskem »ministru« za ceste, Tonetu Jerebu, niti ne govorimo.

Marsikdo sploh ne ve, koliko truda, dela, in denarja, je treba, da cesta dobi asfaltno prevleko.

Vaščani so povsod pripravljeni delati in dati še denar, samo da se v njihovo vas lahko pride po gladki asfaltni cesti.

Le redkokdo pa ve, kako se taka asfaltna cesta financira. Velja pravilo, koliko mora kdo prispevati za asfaltiranje lokalne in koliko za asfaltiranje krajevne ceste.

Tako za lokalno kot za krajevno cesto morajo za utrditev podlage ves potreben denar prispevati občani oziroma krajevna skupnost. Za asfalt pa;

- za lokalno cesto prispevajo vaščani 20 %, ostalo občina - za krajevno cesto pa je obratno. Občina prispeva 20 %, vaščani pa 80 %.

Enako velja za preplastitev.

V zadnjih dneh smo s fotoaparatom obiskali nekaj krajev. Objavljamo tudi nekaj osnovnih podatkov.

Sobrače

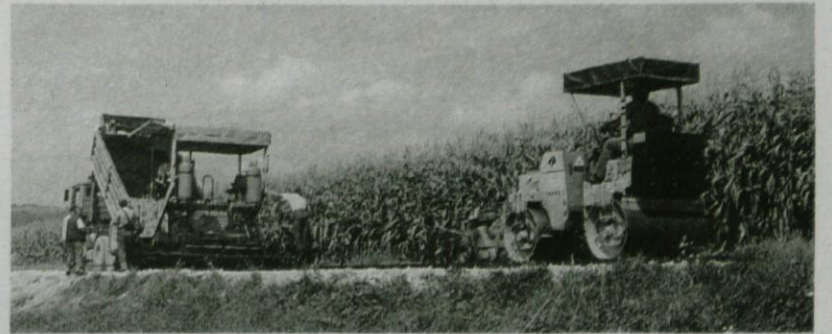
Krajevna cesta. Dolžina 520 m in širina 3 m.

Predračun 2.200.000 SIT, od tega občina 1.900.000, KS 300.000

Dolenja vas

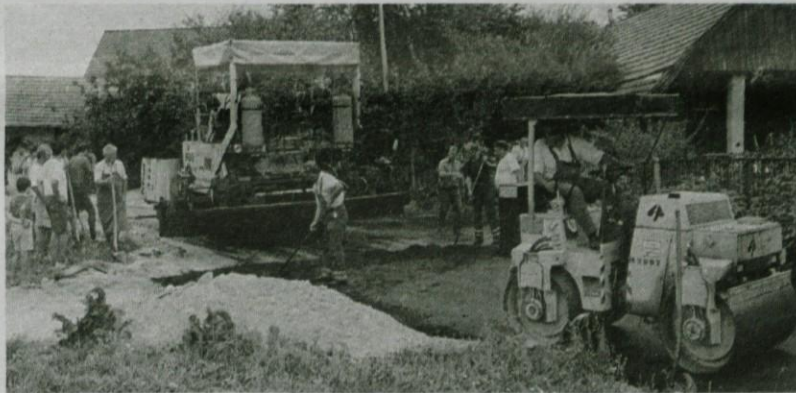
Krajevna cesta. Dolžina 50 m in širina 3 m.

Predračun 164.000, od tega občina 34.000, K S 130.000

Temenica

Lokalna cesta, 740 m in širina 4 m
Predračun 3.695.000, od tega občina 3.000.000, KS 695.000

Podboršt

Krajevna cesta - preplastitev.
Dolžina 410 m, širina 3 m.

Predračun 3.000.000, od tega občina 1.400.000, KS 1.600.000

Podboršt - Sad

Krajevna cesta.
Dolžina 164 m, širina 3 m
Predračun 622.000, od tega občina 133.000, KS 529.000

Cesta v Bregu

Krajevna cesta - preplastitev.
Dolžina 200 m, širina 2,5 m
Predračun 507.000, od tega občina 101.000, KS 406.000

Krka - Brinje

Krajevna cesta :
Prvi odsek
dolžina 150 m, širina 3 m
Predračun 671.000, od tega občina 134.000, KS 537.000

Drugi odsek
120 m x 2,8 m.
175 m x 2,5 m.
Predračun 1.081.000, od tega občina 216.000, KS 865.000

Tretji odsek
dolžina 150 m, širina 2,8 m
Predračun 600.000, od tega občina 120.000, KS 480.000

Lučarjev Kal

Lokalna cesta - preplastitev
Dolžina 858 m, širina 3,5 m.
Predračun 3.350.000, od tega občina 2.500.000, KS 850.000

V pripravah na preplastitev so sodelovali praktično vsi vaščani. Pri tem pa so se spraševali, ali ni morda ta priprava že vračunana v ceno polaganja asfalta. Pa še to so ugibali, ali ni morda komunalno podjetje, ki upravlja s cesto, dolžno bolj skrbeti zanj.

PRAIZVEDBA MOJEGA ORATORIJA NAJ BI IZZVENELA KOT STARO, SPROŠČENO SLOVENSKO PRAZNOVANJE

Skladatelj Avgust Ipavec pri razlagi partiture svojega najnovejšega oratorija *Missa in agris*.

Tako je izrazil svoja pričakovanja g. Avgust Ipavec, ko smo ga poleti sredi priprav prosili za kratek pogovor. Posredujemo vam ga v strnjeni obliki, saj zanimivemu pogovoru kar ni hotelo biti konca.

Rodil se je v Ročinju na Tolminskem, ob sotočju slovanskega, romanskega in germanskega sveta. Izkustvo mirnega sožitja teh treh svetov, ki določajo Evropo, je v marsičem oblikovalo tudi njegovo duhovno usmerjenost.

Po gimnaziji v Ajdovščini, kjer je vedoželjnega in glasbeno nadarjenega kmečkega fanta rzuemvajoče spodbujala in usmerjala v svet umetnosti in glasbe prof. Lojzka Brusova, se je odločil za študij teologije. Na to svojo profesorico slovenščine ohranja skladatelj zvest in prijazen spomin.

V Ljubljani je poleg teologije študiral tudi kompozicijo, in sicer na ljubljanski glasbeni akademiji, kjer sta mu bila mentorja skladatelja prof. Vilko Ukmar in prof. Blaž Arnič. Nikoli ne bo pozabil, kako očetovsko sta spremljala njegova pota. Nasvet skladatelja Arniča »Prisluhni zemlji« ga vedno spreml-

ja, ko preliva v glasbeno govorico tisto, česar je polno srce.

Deset let je služboval kot duhovnik v koprski škofiji, nato pa se je s privoljenjem svojega škofa dr. Jenka leta 1975 napotil na Dunaj, da bi na tamkajšnji glasbeni akademiji izpopolnil svoje znanje. Tu je bil med drugim tudi učenec znamenitega prof. Alfreda Uhla, ki mu je bil pravi oče. Za diplomsko nalogo je uglasbil znani tolminski mit o Zlatorogu. Tolminski je namenil tudi Tolminsko mašo in Tolminski križev pot. Iz evropske duhovne zakladnice pa je črpal za oratorij o sv. Frančišku (izvedbe so bile že marsikje po Evropi, od Rima, Assisija in Padove do Dunaja in Budimpešte) in za oratorij *Missa in agris*, ki bo prvič izveden ravno v Stični. Mašo narodov, ki jo bodo v stiški baziliki izvajali kot sklepno prireditev, pa so prvič predstavili na Dunaju, nato pa še v Pragi in Budimpešti. Posvečena je dr. F. Königu, dunajskemu nadškofu, ki je velik prijatelj Slovencev.

Gospod Ipavec je trenutno bolniški duhovnik v enem od dunajskih sanatorijev, inkardiniran v dunajski nadškofiji, čeprav ima slovensko in ne avstrijsko državljanstvo.

O svojem najnovejšem delu pa sam pripoveduje takole: »Nastanek oratorija *Missa in agris* (Maša na polju) je neločljivo povezan s stiškim samostanom, saj sem začutil prvi navdih ravno v zbrani tihoti te skupnosti. V duhovnih pogovorih s patrom opatom pa je ta navdih dobival vse določnejše oblike. Prevzela sta me dobrot in neka pristna naravnost v odnosih, pa tudi milina dolenske pokrajine. Moj poseben spomin velja tudi g. Gabrijelu Humku, ki me je, sam umetnik, globoko dojel, mi v krizi, ki jo doživlja vsak umetnik, obzirno potrkal na vrata in mi »posodil« svojo sliko Kristusa, ki objema sv. Bernarda. To umetnino sem smel odnesti na Dunaj in je bila skozi vseh šest let vir navdiha za moj oratorij.

Kaj lahko pove moj oratorij sodobnemu človeku?

Prvič, da je vsako človeško bitje ustvarjeno po božji podobi in zato dragoceno. Drugič, da je okoli nas vse polno svetnikov, kajti kdor odkritosrčno išče lepoto, resnico, dobroto in večno sveto skrivnost, je v njem že nekaj svetnika. Tretjič je moja skladba tudi slavospev ženi, ki je moškemu dopolnitev. V oratoriju nastopata Benediktova sestra Sholastika in sodobnica sv. Bernarda, znamenita zdravnica in opatinja sv. Hildegarda iz Bingna. Četrtrič udejanjam v tem delu svoje videnje človeškega sožitja, saj povezujem antični, slovanski, romanski in germanski svet. V oratoriju namreč uporabljam avtentična svetopisemska besedila, citate iz Dantejeve Božanske komedije, spisov sv. Benedikta in sv. Bernarda ter srednjeveške pivske pesmi. Petič pa bi hotel povedati, da v tem oratoriju zvane slovenske melodije, oglašajo se slovenski zvonovi, kajti želim si, da bi ta oratorij izzvenel kot veselo, sproščeno staro slovensko praznovanje.

Gospodu Ipavcu želimo od vsega srca, da bi se vseh 348 strani notnega zapisa spremenilo v blaglasno sozvočje melodij, ki so se rodile, zorele in dozorele v tihoti stiškega samostana in da bi njegovo najnovejše delo razkrilo Evropi ne le lepoto veselega pritrkavanja naših zvonov, pač pa tudi kulturo in duhovnost, ki sta oblikovala in določala slovenskega človeka. Ker je gospod Ipavec umetnik, gleda slovenskega človeka s srcem, srce pa opraviči vsako napako, zato se mu zdi slovenski človek eno duhovno najlepših človeških bitij.

Pogovarjala se je M.A. Ficko

POTI IZ ŽIVLJENJSKEGA STRAHU

Neverjetno veliko ljudi išče knjige o premagovanju strahu. Sedaj je za te iskalce pri Mohorjevi založbi izšla knjiga, ki govori samo o tem. Knjiga *Na koncu predora* je luč nosi podnaslov *Zdravila za dušo*, podnaslov pa pojasni še en podnaslovček *Poti iz življenjskega strahu*. Avtor knjige je Karl Gartner, ki pojasni oblike strahov, telesne odzive na strah, bolezni, ki izvirajo iz njega, opiše osnovne strahove (strah pred samoto, pred neuresničenim pričakovanjem, pred strašenjem - pri otrocih, pred izgubo, pred občutki krivde, pred užitki, pred zdravnikom, pred prihodnostjo, pred rakom, pred smrtjo idr.) in kako se lahko borite proti njim.

Našteje tudi nekaj telesnih, dihalnih vaj, meditacijo in opiše način razmišljanja, ki ga morate imeti, če hočete srečno živeti.

Za pokušino vam predstavljam eno najlažjih vaj za premagovanje strahu, ki je opisana v knjigi.

Žvekalka

Druga vaja: žvečenje

Izvajajte nekaj časa odločne namišljene gibe kot pri žvečenju. Pti tem vam lahko dobro služi žvečilni gumi. Psihološke raziskave so pokazale, da že samo žvečilni gubi skrivnostno preženejo strah.

Pa brez strahu v šolo in službo po počitnicah vam želim! Če ne bo šlo drugače, pa poskusite z žvečilko:

MILOŠ GENORIO Z RIBNIŠKIM OKTETOM NA TURNEJI PO KALIFORNIJI

Že v juniju, ob praznovanju dneva državnosti, je naš domačin Miloš Genorio z Ribniškim oktetom gostoval v različnih krajih na zahodni obali ZDA. Ker pa ga ni bilo mogoče dobiti niti potem, saj se je odpravil na družinski potep po Tuniziji, vam nekaj o tem poročamo sedaj, ko je končno srečno pripotoval domov.

Ribniški oktet letos praznuje 20-letnico svojega obstoja in ob praznovanju dneva državnosti so pevce za skoraj dva tedna povabili v ZDA, predvsem med tja živeče Slovence. 20. junija so tako nastopali v Slovenskem domu v San Franciscu, naslednji dan, v nedeljo, v slovenski cerkvi. V ponedeljek so poleteli v Los Angeles in v torek peli pred Nadzornim svetom. Tam so poželi bučen aplavz, vse skupaj pa so prenašali po televiziji. Na sam dan državnosti jih je sprejel slovenski veleposlanik, nastopali

pa so v italijanskem Kulturnem centru.

Poleg obveznosti pa so jim gostitelji pripravili tudi zanimive ogleda Beverly Hillsa, Santa Barbare, Long Beacha, Disneylanda, Hollywooda...

Po zaključku turneje so se za štiri dni ustavili še v Torontu, kjer so se jih spominjali še izpred dveh let. Tam so bili gostje zbora Fantje na vasi.

Miloš je sedaj, kot že rečeno, končno doma. Pravi, da se ta trenutek ne more posvečati svoji solistični pevski karieri, saj ga čakata še zadnji izpit in diploma na Visoki zdravstveni šoli.

KM

Oktober bodo v stiški baziliki naslednje jubilejne prireditve:

1. V soboto, 3. oktobra 1998 ob 17. uri bo pod vodstvom skladatelja Avgusta Ipavca prazizvedba oratorija *Missa in agris*.

Izvajalci: Simfonični orkester RTV Slovenije pod vodstvom dirigenta M. Muniha. Solisti: Irena Baar, Janez Lotrič, Neven Belamarič in Demeter Bitenc. Zbori: združeni ljubljanski zbori, ženski zbor Andrej Vavhen, otroški zbor iz Stične in pritrkovalci z Brezj.

2. V nedeljo, 4. oktobra 1998 ob 10. uri bo pod vodstvom opata iz Mehreraua Kassiana Lautererja slovesno bogoslužje. Med slovesnostjo bodo izvajali Mašo narodov skladatelja A. Ipavca.

3. V nedeljo, 4. oktobra 1998 ob 16. uri bo slovesni zaključek jubilejnega leta. Med slovesnim bogoslužjem, ki ga bo vodil slovenski metropolit dr. Franc Rode, bodo zbrani opati in opatinje peli cestercijanski koral.

DEDIŠČINA

Podedoval je Franc velik gozd in stric mu je takrat povedal: »Spoštuj ta gozd, ki je od davnih dni last mojih, tvojih dedov.

Naš rod je vedno zemljo ljubil in je nikoli ni prodal. Zdaj tebi jo izročam - glej, da boš z njo lepo ravnal.

In spomni stare se postave: Iz gozda je gospodar jemal, ko je bilo težko pri hiši, ko hčeram doto je dajal.«

V nedeljo pride Franc v stari kraj, da dediščino si ogleda. Še ve ne, kje ta gozd leži. Mejnike kaže mu soseda.

Zdaj vrača v mesto se bolan, ne ve, kaj če storiti. Kako naj ljubi, kar mu tuje je, a vendar moral bi ljubiti!

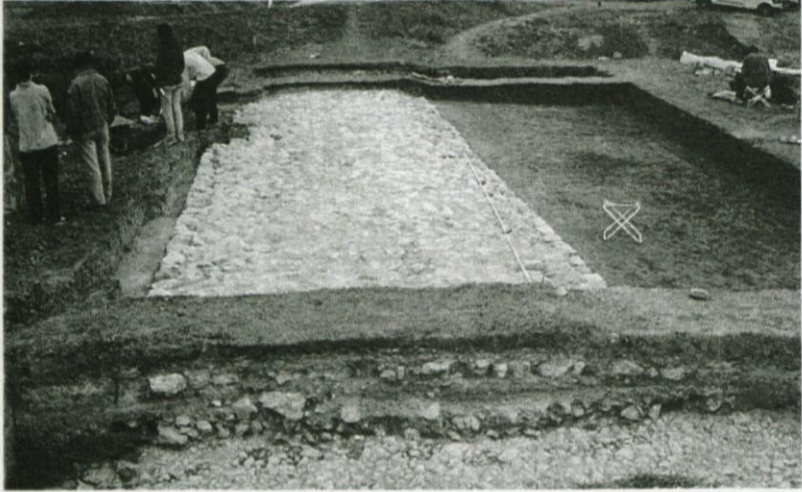
Morda pa je to praspomin - morda ga zemlja potrebuje. Kar je dajala prednikom, ji tudi on dolguje.

Pavel Mišmaš

IVANČNA GORICA - NAJVEČJE LETOŠNJE ARHEOLOŠKO DELOVIŠČE V SLOVENIJI

Gradnja avtomobilske ceste skozi našo občino se naglo približuje in zato že tečejo obsežne priprave. Mednje sodijo tudi arheološka izkopavanja, ker bo šla nova cesta preko pomembnih zgodovinskih lokacij.

Arheologi so zastavili lopate na dveh mestih: v Ivančni Gorici, južno od bencinske črpalke, in na Selih pri Dobu. Na obeh lokacijah prihajajo na dan skrivnosti iz različnih obdobij naše preteklosti. Arheologi jih skrbno preučujejo in na ta način rešujejo pred zanesljivim uničenjem. O najdbah in dokončnih izsledkih bomo natančneje poročali jeseni, ko bodo izkopavanja končana.

Odkrite površine kažejo, da so prednamci gradili trdne ceste in da kamnita podlaga v več plasteh sega več kot meter globoko. Dosedanje najdbe še ne razkrivajo, kdaj so bili posamezni kamniti in peščeni tlaki položeni.

Izkopavanja vzhodno od bencinske črpalke v Ivančni Gorici odkrivajo poselitve že v starejši železni dobi. Na dan prihajajo predvsem izdelki iz gline.

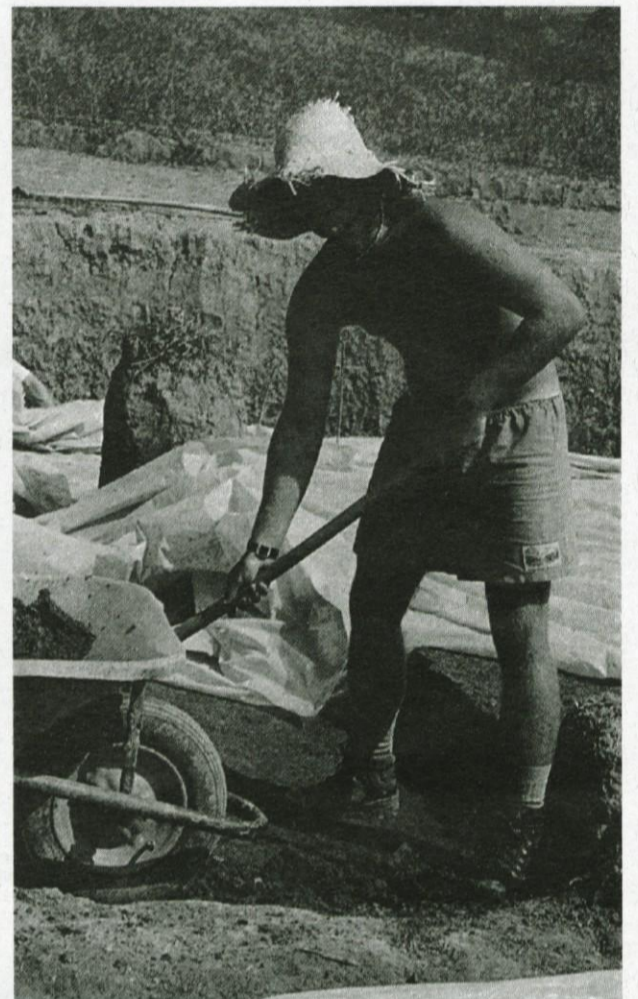
Kadar se v zemlji pojavi kaj zanimivega, strokovnjaki skrbno pregledajo najdišče. Tu so našli na kuršiče z ostanki oglja.

Pri odvažanju nakopanega materiala si kopači pomagajo tudi z malimi goseničarji, da gre delo hitreje od rok.

Izkopavanja v Ivančni Gorici vodi dr. Drago Svobljak iz Narodnega muzeja Slovenije. Delovna ekipa šteje okoli petdeset članov, med katerimi je dvanajst strokovnih sodelavcev. Dosedanji izsledki potrjujejo, da je bilo tu pomembno cestno križišče že v davni preteklosti.

Delo je v avgustu oteževala velika vročina. Taki fanti se je pred nevarnimi žarki zaščitil s širokokrajnim klobukom.

Izkope na Selih pri Dobu vodi arheologinja Filozofske fakultete v Ljubljani Milena Horvat. Ekipa šteje nekaj čez trideset kopačev in strokovnih sodelavcev. Dosedanji izsledki potrjujejo, da je bil kraj verjetno naseljen že v mlajši kamni dobi, pa do konca prazgodovinskega časa. Največ dokazil je iz mlajše latenske dobe, ko so pri nas gospodarili Kelti.

ARHEOLOGI ŠE NISO NAŠLI DINOZAVRA

Intervju z domačinko Aleksandro Sašo Gros

Bolj kot kdajkoli smo se letošnje poletje spraševali, kdo so in kakšni ljudje so arheologi. Le od daleč smo jih lahko opazovali pri njihovem delu v Ivančni Gorici ob črpalci ali v Selah pri Dobu, kjer bo kasneje zgrajena avtocesta. Kakšen je poklic, študij in delo arheologov, smo se pogovarjali z domačinko iz Višnje Gore, Sašo Gros.

Zagorela in »delovno opravljena« je s terena prišla na pogovor. Na roki je imela lep posnetek latenske zapestnice. Rada ima nakit, je dejala. Veliko ima še prstanov z grškimi menandri. Sicer pa ji je najljubši halštatski nakit.

Ste že kaj našli?

Nekaj že. Predvsem antično keramiko, fibule (današnje knofle), dno antične posode... Pred dnevi sem našla keramično figurico, podobno tisti v igri Človek, ne žezi se.

Kaj pa kosti?

Našli smo dve kosti. Več jih ver-

jetno ni zato, ker je zemlja zelo kislja in kosti v taki zemlji razpadejo. Kakšnega dinosavra pa res nismo našli, čeprav si mnogi predstavljajo arheologijo na ta način.

Kako pa določite, kaj sploh je arheološko najdišče?

Kot že rečeno, ni nujno, da dvakrat pokoplješ z lopatko in že se ti pokaže »Troja«. Dovolj je, da je na vsakem kvadratnem metru več kot pet koščkov, odlomkov keramike. Tako ozemlje še vedno velja za arheološko najdišče.

Kako ste si organizirali delo na Biču?

Delo nadzoruje arheologinja Milena Horvat. Zemljo prekopavajo študenti, ki so hoteli med počitnicami zaslužiti. Mi, študenti arheologije, pa smo ves čas prisotni, natančno opazujemo in zapišemo vsako najdbo. Teren je namreč razdeljen na kvadrante, t.j. na 4 x 4 metre, ki so sestavljeni iz mikrokvadrantov, in potem natančno izmerimo koordinate, višino, kjer je bila najdba. Poskušamo jo uvrstiti v pravo obdobje. Na Biču so v glavnem najdbe iz antike in neolitika. Najdbe kasneje operemo z vodo in krtačko in jih sušimo, vendar ne na soncu, saj bi jih to utegnilo poškodovati. Sicer pa delo na terenu poteka tako, da se odstrani 25 cm ornice in se pogloblja po plasteh. Najdemo seveda tudi veliko novodobnih predmetov. Veliko je keramike. Novodobna se od prave razlikuje po tem, da so na

njej vidne sledi vretena. Ponavadi pa je tudi glazirana.

Kako si se pravzaprav odločila za študij arheologije? Menda si tudi dobra jezikoslovka.

Ja, verjetno imam nekaj genov po mami, ki je res študirala in poučevala jezike. Vsi so bili prepričani, da bom vpisala nemščino in umetnostno zgodovino, ki me je tudi zanimala. Res sem tudi sama razmišljala o tem, vendar pa je moja odločitev za arheologijo dokončno dozorela v 4. letniku srednje šole, ko je profesor Ficko med nas povabil dr. Gabrovca in smo se z arheološkimi očmi sprehodili po Stični. Odločilen je bil tudi pogovor z dr. Knificem, ki je prijatelj mamine sestrične. Zdaj sem z arheologijo že dodobra okužena in ne vem, kako bi sploh lahko živela brez nje.

Lahko še malce opišete študij?

V prvem letniku se nas je vpisalo 20, v drugi pa nas je prišlo 8. Mislim, da je to zaradi latinščine, še bolj pa gre za to, da v prvem letniku ugotavljaš, ali ti je poklic všeč ali ne. Med študijem imamo nekaj terenskih vaj. Tole, kar delamo sedaj, je seveda dodatna zaposlitev. Rada sem delala med počitnicami, malo pa mi je le žal, da nisem šla na kakšno pot. Zelo rada namreč potujem. Seveda na vse gledam kot bodoči arheolog. Oglebam si muzeje, gradove... Mogoče nisem ravno idealna družba za na pot.

Do kdaj pa boste še delali na tem terenu?

Sedaj obdelujemo šele prvi sektor, imamo pa še dva. Končni datum je 22. december. Upam, da bomo do takrat že marsikaj postavili.

Ksenija Medved

DEBELI - SUHI, POROČENE - NEPOROČENE

Na desni strani fotografije sta kapetana obeh ekip. Razlika je očitna, ali ne?

Da je nogomet res najpomembnejša postranska stvar na svetu, nam dokazujejo v Dobu, kjer so že četrto leto zapored organizirali zanimivo športno-zabavno prireditev. Potekala je 12. 7. 1998, in to kar ves dan, saj se je že dopoldne začel nogometni turnir šestih ekip, nadaljevala se je s tekmo poročenih žensk z neporočenimi, končala pa z vrhuncem dneva - s tekmo med suhimi in debelimi.

Na uvodnem turnirju so nastopale ekipe Slemenic, Hrastovega Dola, Transportov Turk, Podboršta, Ključavničarstva Polončič ter Gasilcev iz Doba. Kljub slabemu vremenu in spolzkemu igrišču so bile tekme zanimive. Zmagala je ekipa Ključavničarstva Polončič, ki je v finalu premagala gasilce iz Doba z rezultatom 4 : 3. Tretje mesto je osvojila ekipa iz Hrastovega Dola.

Sledila je tekma med poročenimi in neporočenimi ženskami. Za osvežitev spomina naj povem, da so lani po hudem boju zmagale poročene z 1 : 0. Letos je bila tekma še bolj izenačena, saj se je v regularnem delu končala neodločeno z 2 : 2. Sledili so kazenski strelji, pri katerih pa so zopet »takratko« potegnile zakonsko nevezane. Končni rezultat je bil 3 : 2 za zakon-

sko (z)vezane. Tekmo je krasila zgedna borbenost ter fair-play na visokem nivoju, saj razen nekaj oteklin in očrnin ni bilo resnejših poškodb, tako da domačim gasilcem ni bilo treba posredovati niti z vodo, kaj šele z nosili. Med igralkami je treba pohvaliti prav vse, še posebej pa vratarko Dragico Stopar, ki je ubranila odločilni kazenski strel. Za zmagovalke so igrale : Joži Berginc, Vida Piškur, Olga Perpar, Albina Podobnik, Marta Glavič, Ani Trnovšek in Dragica Stopar.

Zakonsko nevezano ekipo, ki je trdno odločena, da naslednje leto vrne »tastarim« milo za drago, so sestavljale: Jana Kavčič, Jana Možina, Jana Kutnar, Natalija Pate, Anita Erjavec, Nina Pušljar in Špela Prosen.

Komaj se je polegel prvi val navdušenja med več kot tisoč gledalci (vsak slovenski nogometni prvoligaš bi si jih želel imeti toliko), že so na mehko travnato podlago stadiona »Ob presušeni strugi Šentpavelščice« pritekli glavni matadorji nedeljskega spektakla. Najprej postava lanskih zmagovalcev, ekipe suhih: Alojz Rovanišek - Stipe, Tone Glavič, Tone Šraj, Jože Košler - Bavtek, Zvonko Košler, Rudi Kastelic - Ritovski, Roman Škrabec ter Manfred Jurič - Frenk.

Za ekipo debelih pa so igrali: Stane Prosen, Anton Jerlah, Tomaž Eržen, Ludvik Verbič st., Drago Stopar, Tone Čebular in Tone Kastelic.

Kot vedno dosedaj je bila tekma izredno izenačena in napeta. Sodnik, katerega vlogo je kot vedno odlično odigral Silvo Podobnik, je očitno spremljal letošnje svetovno prvenstvo, saj je imel zelo strog, a za vse enak kriterij. Pokazal je več rumenih kartonov, proti koncu tekme, ko se je vnel vsesplošni pretep med igralci, pa še nekaj rdečih. Tekmo je le pripeljal do konca, rezultat pa je bil še tretjič v zgodovini dvobojev po rednem delu izenačen (2 : 2). Odločali so torej kazenski strelji. Za razliko od lani pa so se tokrat veselili Debeli, saj so zmagali s 5 : 4.

Da to ne bo navadna tekma, se je vedelo že na začetku, saj so v čast obeh ekip zaigrali ustreznimi himni. Za suhe je bila to skladba Komplexomanija Adija Smolarja, za debele pa Shuševalna kura Franca Koširja v izvedbi ansambla Valvasor. S tekme so se trikrat neposredno vklopili na Zeleni val, komentator pa je bil nezamenljivi Jože Glavič. Naj povem še to, da je ekipe in gledalce s svojo prisotnostjo počastil Avgust Likovnik, član Olimpijskega komiteja Slovenije, predsednik Kegljaške zveze Slovenije ter predsednik Turistične zveze Ivančna Gorica.

Organizatorji (ProstoVOLjno gasilsko društvo Dob), ki so zopet poskrbeli za vzorno organizacijo prireditve, že razmišljajo, kako in kaj naslednje leto, ko bodo zopet izvedli prireditev. Najbolj jih mori dejstvo, da zmanjkuje parkirnega prostora. Polno je vse do Boge vasi in še naprej. Morali bi razmisliti o izgradnji novega parkirišča, saj je npr. iz Radohove vasi že skoraj predaleč za peš. Pa si bodo že poiskali kakega novega sponzorja, letošnjim pa se najlepše zahvaljujejo za podporo : SDSS - podružnici Ivančna Gorica, avtoprevozniku Darku Perparju in KS Dob.

Že sedaj občane vabim, da si ogledajo prireditev naslednje leto, zadnje v tem tisočletju !

Simon Bregar in PGD Dob

3. MEDVAŠKI MALO-
NOGOMETNI TURNIR NA KRKI

Na Krki smo tretje leto zapored izvedli zanimiv malonogometni turnir med vasmii, ki sodijo v KS Krka. Turnir je potekal v soboto, 4. julija, na igrišču pri Družbenem centru v organizaciji malonogometne sekcije ŠD Krka. Tekmovanja se je udeležilo 6 ekip, ki so bile razvrščene v dve skupini po 3. Rezultati po skupinah so bili sledeči :

Skupina A :	Gmajna :	Lese II	3 : 0
	Gmajna :	Podbukovje	3 : 0
	Lese II :	Podbukovje	5 : 0

Skupina B :	Znojile :	Gabrovčec	5 : 0
	Lese I :	Gabrovčec	6 : 0
	Znojile :	Lese I	1 : 0

borbi za 5. mesto so bili igralci Podbukovja boljši od Gabrovčca po izvajanju kazenskih strelav. Sledili sta polfinalni tekmi, ki sta bili že bolj zanimivi in izenačeni :

Znojile :	Lese II	3 : 2
Gmajna :	Lese I	3 : 0

Nato je prišla na vrsto tekma za 3. mesto, v kateri so bili igralci iz ekipe Lese I boljši od svojih sovaščanov - Lese II, z rezultatom 2 : 0.

In končno še finale. Tekma je bila zanimiva, trda in negotova do konca. Na koncu so se veselili lanski medvaški prvaki - igralci Znojil, ki jim tako manjka le še zmaga prihodnje leto, pa bo prehodni pokal za vedno ostal v njihovih rokah.

Končni rezultat finala - Znojile : Gmajna 3 : 2

Za Znojile so igrali : Roman Mestnik, Marjan Mestnik, Primož Fink, Jože Škufca, Robert Škufca, Matjaž Iztok Bregar in Simon Bregar.

Najboljši strelec turnirja je bil Tomi Mišmaš iz ekipe Gmajna s 7 goli.

Tekme so minile v lepem vremenu ob relativno velikem številu gledalcev. Zelo dobro jih je sodil Mitja Podobnik iz Veliškega Gabra.

Na koncu je treba omeniti in pohvaliti tudi naše zveste sponzorje, ki vsako leto poskrbijo za lepe praktične nagrade. To so : Mizarstvo Trunkelj, Borut Javornik - Carpe Diem, Trgovina Miša, Matjaž Baltič - River Adventures, Gostilna Nace, Gostilna Rebolj, Kmečki turizem Magovac in Pekarna Mišmaš.

Ker po tekmovalju nikoli niso vsi zadovoljni, nekatere ekipe že težko čakajo naslednjega leta, ko bomo zopet organizirali turnir. Upamo, da se ga bo udeležilo še več ekip in gledalcev.

Simon Bregar

Malonogometni ples se nadaljuje

Pred nadaljevanjem jesenskega dela občinske lige v malem nogometu, ki se med tem ko vi tole berete že nadaljuje, dolgujem še rezultate zadnjega kola, ki je bilo odigrano pred zasluženim poletnim odmorom, in seveda lestvico po tem kolu.

9. krog : Mizarstvo Trunkelj Krka : Studenek - Dnevni bar MI-X 7 : 1
Izvir Iv. Gorica : Bife pri Matjažu & B bar 3 : 3
Dixi : MNK Marof 7 : 6

Lestvica po 9. krogu :

1. Mizarstvo Trunkelj Krka	8	5	3	0	18 t	27 : 13	+ 14
2. Izvir Ivančna Gorica	8	5	2	1	17	24 : 11	+ 13
3. Bife pri Matjažu & B bar	8	4	2	2	14	33 : 18	+ 15
4. Dixi	8	4	0	4	12	25 : 25	0
5. Studenek - Dnevni bar MI-X	7	2	2	3	8	18 : 24	- 6
6. MNK Marof	8	1	1	6	4	18 : 39	- 21
7. Kanarčki	7	0	2	5	2	14 : 29	- 15

10. kolo bo odigrano v nedeljo 6. septembra, v Šentvidu pri Stični. Kdo bo občinski prvak, ki bo znan po zadnjem kolu (4. 10.), bodo najbrž odločila prva tri moštva na trenutni lestvici.

Simon Bregar

NOGOMETNI TURNIR V PUSTEM JAVORJU

Dan po velikem šmarnu, se pravi v nedeljo, 16. avgusta letos, so v simpatični vasi z imenom Pusti Javor organizirali že tradicionalni turnir v malem nogometu. Vasica Pusti Javor leži na začetku temeniške doline in neposredno meji na sosednjo občino Litija. Sredi vasi je naravno idealen travnati teren, kjer se igra mali nogomet. Domačini, ki so tudi ta turnir vzorno organizirali, so igrišče pripravili kot za malo svetovno prvenstvo, za ostalo, kar sodi k

dobri organizaciji, pa je poskrbel gostinec iz gostilne Pri Špančku, ki je skrbel tudi za hladno pijačo ob igrišču, tako za igralce kot za njihove navijače. Na turnir se je prijavilo šest ekip, ki so odigrale osem tekem. Prvo mesto je suvereno osvojila ekipa Temenice, na drugo mesto se je uvrstila ekipa Sobrač, tretje pa so osvojili igralci Javorja po izvajanju sedemmetrovk. Na turnirju so sodelovale še ekipe Pustega Javorja, Lupinice in Slemenic.

Zmagovalc je bil proglašen kar na igrišču in je prejel iz rok organizatorjev velik pokal. Dezinfekcija pokala je potem sledila v gostilni Pri Špančku, kjer je klonil tudi hrustljavi odojek. Zadovoljni igralci so v en glas izjavljali, da je bil turnir nekaj, kar si zasluži reprizo že to jesen, za naslednje leto pa že vabimo druge ekipe, da se nam pridružite, če vas mika okroglo usnje.

Lojze Adamlje

Zmagovalc turnirja, ekipa Temenice.

Finalisti turnirja Pusti Javor

BARBARA PIŠKUR,
**NAJBOLJŠA MATURANTKA SREDNJE ŠOLE
JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA**

Dekle temnih las in živih oči odločno stopa po dolgem hodniku naše šole. Izgleda, kot da ne ve več, kaj bi tu - tu, kjer je z nami preživela štiri gimnazijska leta.

To je Barbara Piškur s Krke, najboljša maturantka naše gimnazije. Med 57 dijakov, ki so opravljali maturo v šol. letu 1997/98, je prav ona dosegla odličnih 31 od 34 točk. Tiste tri točke, ki manjkajo do 34, pa so posledica Barbarine natančnosti, doslednosti, pravzaprav želje po perfekcionizmu: ni se namreč prijavila na višji nivo pri angleškem jeziku.

Kako Barbara danes razmišlja o maturi?

"Že od prvega letnika je beseda matura pomenila strah, ves čas so nam govorili o tem. Ko sem se učila, sem imela občutek, kot da se ne bi. Potem pa se je v bistvu vse skrčilo na teden pred maturo. Pri učenju sem se počutila nekoliko omejeno, časa je bilo namreč zelo malo - človek pa vse odlaga na zadnje dni. A tudi v tem času sem si privoščila premor, takrat sem najraje šla s svojim psom Larom na sprehod ob Krki."

Kaj pa najtežji del mature?

"Kaj vem. Najtežji del je pravzaprav začetek. Saj sem vedela, kako matura izgleda, a ko je šlo zares, je bilo težko. Začelo se je že maja z esejem pri slovenščini, nato je bila junija angleščina, in moram reči, da mi ni žal, da nisem prijavila višjega

nivoja pri angleščini, morala bi namreč še veliko delati. Pravzaprav je bilo pri vsakem predmetu po svoje težko. Zdi se mi prav, da je matura eksterna, a morali bi skrbeti obseg snovi pri predmetih. Ko sem konec junija opravljala izpit iz kemije, sem komaj čakala, da bo res konec."

Kaj pa potem?

"Potem pa sem čakala na rezultate mature. Ko je profesor Grlica telefoniral in povedal rezultat, sem skoraj jokala, in potem mi je odleglo. In nato na morje, najprej s sestrom na Pag, kasneje pa s sošolkama Jano in Tanjo, ki sta ravno tako odlično opravili maturo, na Brač. To so nam podarili starši."

Še beseda o izbiri študija.

"Že v otroštvu sem sanjalarila o tem, da bi postala veterinarica - predvsem zaradi psov. Tako sem razmišljala še v 8. razredu osnovne šole in se vpisala na gimnazijo. Zakaj prav na to? Gimnazija je gimnazija, pa tudi zaradi sošolcev in sošolk. V 1. letniku nas je bilo veliko, nato pa smo postali tisti pravi 2. a, pa 3. a in 4. a."

Tisti pravi ???

"Ja, tisti pravi 4. a, ki je znal marsikatero ušpiti v šoli, v Fiesi, Kranjski Gori, Grčiji, a se je znal tudi izkazati, ko je bilo potrebno. Aja, govoriva o študiju. Sedaj sem se odločila za študij mikrobiologije, to je novejša smer na Biotehnični fakulteti. Zanima me vse, kar je v

zvezi z naravo, tudi bakterije, virusi in praživali. Na tej smeri BF so med 108 prijavljenimi sprejeli 50 kandidatov in tudi v prvi letnik sem se že vpisala."

Kaj vse je v Barbarini sobi?

"Knjige, zgoščenke (Tlačenske, se zasmeeva, ko se spomni, kaj vse smo o tem govorili pri slovenščini!), računalnik (jaz se čisto nič ne spoznam na računalnik, ne maram elektronike!), slike psov. Rada gledam filme - vse po vrsti."

Kakšni so bili občutki najboljše maturantke, ko je bila z ravnateljico go. Mileno Vrenčur na sprejemu pri predsedniku Kučanu na Brdu in s starši na prireditvi v Cankarjevem domu?

"To je lep občutek - biti med 190 najboljšimi dijakov. Točke so pravzaprav samo točke, a za njimi se skriva učenje, trud, štiriletno delo. K temu so veliko pripomogli tudi moji starši, ki so bili tudi med maturo zelo razumevajoči, in seveda profesorji."

Barbara je bila štiri leta odlična dijakinja, dejavna tudi pri različnih interesnih dejavnostih (gledališka skupina, angleščina, matematika), pomagala je svojim sošolcem, na koncu šolanja dosegla najboljši uspeh - in ob vsem tem ostala zanesljivo, odločno, skromno dekle, ki si jo bomo zapomnili vsi, ki smo jo učili ali se učili z njo.

Srečno, Barbara!

V. Celarc

**NAŠI OTROCI NA
DEBELEM RTIČU
OBISKAL JIH JE TUDI ZELEN VAL**

Za nami je izredno toplo poletje. Vsi smo si želeli, da se čim večkrat namočimo v morju in ohladimo v prijetni senci. Območna organizacija Rdečega križa Grosuplje je tudi letos omogočila letovanje otrokom iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje v prekrasem letovišču Debeli Rtič. Letovanje je potekalo od 10. do 20. avgusta, udeležilo pa se ga je 181 otrok pod budnim varstvom 16 vzgojiteljev.

In kako se je odvijalo življenje na Debelem Rtiču?

Seveda je bilo najpomembnejše kopanje v lepo urejenem bazenu ob morju. Kopali so se dopoldne in popoldne. Čas na plaži so izkoristili za sončenje, igre v vodi in na lepo urejeni plaži, zvrstili so se maratoni, štafetne in zabavne igre. Otroci so se naučili morskega zraka in vode. Dan so zaključili z zabavnimi prireditvami in plesi.

In ker je radio Zeleni val vedno tam, kjer se kaj zanimivega dogaja, je njegova ekipa tudi letos zapregla svojega jeklenega konjička in obiskala naše otroke. Izvedli so reportažo in omogočili otrokom, da preko radijskih valov pozdravijo svoje domače. Najbolj pa so se razveselili razigranega Filipa in z njim počofotali po bazenu.

V imenu vseh staršev otrok, ki so se s pomočjo Rdečega križa Grosuplje lahko naužili morja, se zahvaljujem Mariji Jesih za organizacijo letovanja ter Martini Buič in vsem vzgojiteljem, ki so vestno pazili nanje.

Hvala tudi Borisu Peterki, ki je omogočil, da so otroci pozdravili svoje starše preko valov radia Zeleni val.

Majda Kaiba

DEKLICE IN DEČKI V SVOJEM RAZREDU

Pod gornjim naslovom je bil v zadnji številki Klasja objavljen prispevek o praznovanju 60-letnice začetka šolanja učencev dveh razredov Ljudske šole v Stični. Učiteljci sta bili Vida Taufer, znana slovenska pesnica, in Jožefa Leskovec. Jubilanti so se zbrali 14. maja dopoldne v šoli, popoldne pa pri Okornu na Pristavi.

S posnetkom in seznamom udeležencev dopolnjujemo prispevek iz prejšnje številke.

Srečanja so se udeležili:

Ana Skubic, Mala Dobrava, Vera Čož, Mleščevo, Ana Jakoš, Ivančna Gorica, Marija Škufca, Mleščevo, Lojzka Medved, Gabrje, Jožefa Kosten, Metnaj, Jožefa Lampret, Gabrje, Jožefa Lavrič, Spodnja Draga, Lojze Medved, Vir, Silvester Zupančič, Obolno, Milan Hrast, Stična, Milan Kek, Veliko Črnelo, Jožefa Hribar, Veliko Črnelo, Anton Zupančič, Mala Dobrava, Ida Roglič, Gabrje, Jože Grabljevec, Vir, Jelka Miklič, Zgornja Draga, Franc Zupančič, Stranska vas, Ivan Strmole, Stična, Ivan Genorio, Stična, Milan Erjavec, Ivančna Gorica.

MED POČITNICAMI...

Poletni meseci so za marsikatero bodočega prvošolčka zelo prijetni. Neko julijsko nedeljsko popoldne se je v Bohinju zbrala množica občudovalcev narave, polnih športnega navdiha, da preiskusijo svoje zmogljivosti pri plezanju po skalah.

Med najmlajšimi, ki so svoje plezanje zelo uspešno opravili je bil Luka Lokar iz Stične. Že pri prvem poskusu mu je uspelo priplezati do vrha. Njegov uspeh smo obiskovalci nagradili z množičnim aplavzom, organizator pa ga je nadušil za plezanje še naslednji dan. Drugi

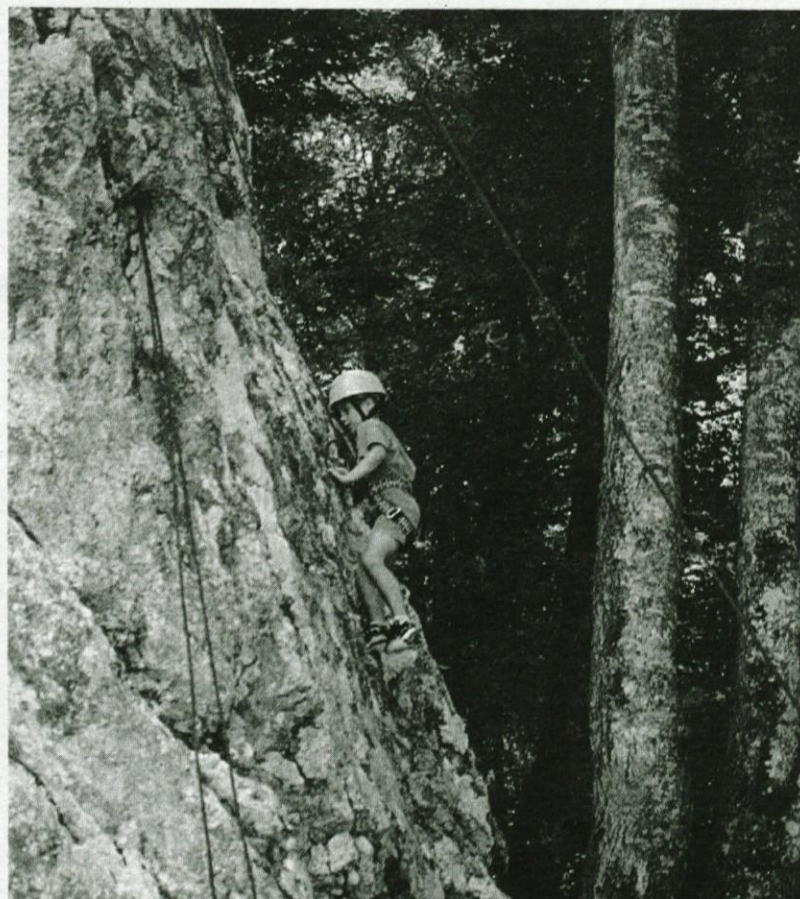
podvig mu je bil že lažji, zato mu je na vrhu skale ostalo nekaj časa za opazovanje okolice; Bohinjsko jezero se mu je zdelo zelo majhno, njegova sestra Tanja skoraj drobtinica, avtomobili pa kot igračke iz čarobne vrečke.

Spomine na počitnice ima zelo lepe, vstopno karto za plezanje je zamenjal za največji sladoled.

Upamo si trditi, da je izbral pot, ki mu bo ostala v trajnem spominu.

M.K.

Foto: Joži Lokar

SRCE JE DALO VSE, KAR JE IMELO,
ZA SEBE NITI BILKE NI POŽELO.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža in atija
FRANCA ŠPENDALA

se zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkem trenutku stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje, denarno pomoč in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.
VSEM HVALA!

Žalujoči: žena Marija, hči Petra in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

V 67. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče in brat

MAKSIMILJAN HRAST

Stična 51.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in poslovilne besede ter množično spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo gasilskemu društvu Stična, godbi, pevskeemu zboru ter izvajalcem Tišine.

Hvala guvernorkoma Cirilu Jurčiču in Lojzetu Ljubiču za izrečene poslovilne besede.

Vsi njegovi
Stična, Šmarje-Sap, Ljubljana

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je zapustila draga mama in stara mama

FRANČIŠKA ŠTRUBELJ

s Hudega pri Ivančni Gorici.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sovaščanom in znancem, ki so darovali cvetje, sveče in izrekli sožalje ter jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Še posebej se zahvaljujemo g. župniku Jožetu Kastelicu za lepo opravljeni pogrebni obred, stiškemu kvartetu, družini Perpar ter društvu upokojencev.

Hvala vsem, ki ste v težkih trenutkih sočustvovali z nami.

Njeni domači

Vse življenje si garala,
vse za dom, družino dala.
Ako bi ti volja
do življenja zdravje povrnila,
ne bi tebe, ljuba mama,
črna zemlja krila.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame
JOŽEFE HRIBAR

iz Velikega Kala 4 - Šentvid pri Stični

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje. Lepa hvala za darovano cvetje, sveče, sv. maše in dober namen.

Hvala vsem, ki ste jo prišli pokropit in pospremit na njeno zadnjo pot.

Posebej se zahvaljujemo dr. Janezu Zupančiču in Vidi Kastelic za pomoč pri zdravljenju in negi. Hvala g. župniku Koželju za lep pogrebni obred, Perparjevim za pogrebne storitve, šentviškim pevcem za odpete pesmi in Žurgovim za lepo cvetje.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njeni.

Imel težko si življenje,
toda zdaj nič več ne čaka te trpljenje.
V naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš.
Tam lučka ljubezni vedno gori
in tvoj nasmeh med nami živi.

ZAHVALA

V 86. letu starosti je tiho odšel od nas dragi mož, oče, brat in dedek

ANTON URBAS

iz Šentvida pri Stični 38.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče in darove za cerkev ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se g. župniku, pevcem za zapete žalostinke in trobentarju za zaigrano Tišino. Vsem še enkrat najlepša hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti moža, očeta in dedija

FRANCA KRISTANA

iz Šentvida pri Stični 114

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Zupančiču, gospodu župniku, pevcem in pevkam ter pogrebni zavodu Perpar.

Žalujoči: žena Lojzka ter hči Silva in sin Bojan z družinama.

Trenutek -
naše srce je zatrepetalo,
oko se je orosilo,
besede so zastale v grlu...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta
CIRILA LAVRIČA st.

iz Spodnje Drage pri Ivančni Gorici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Hvala gospodu župniku Jožetu Kastelicu za opravljen obred, pevcem Stiškega kvarteta in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.

Posebna zahvala velja tudi vsem gasilcem in lovcem za častni sprevid ter vsem ostalim, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Še enkrat iskrena hvala vsem.

Žena Marija, sin Ciril ter hčerka Ivanka z družino

ZAHVALA

Ob smrti

ALOJZA GODEC

iz Ivančne Gorice

smo globoko hvaležni vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom Ivančne Gorice, ki so pokojnika v velikem številu pospremili na zadnji poti in ga počastili s cvetjem, svečami in z darovi v dobre namene.

Enako zahvalo izrekamo tudi delavcem Tabora, IMP-ja, Instalacij, Gama centra, Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in pevcem Stiškega kvarteta.

Neizmerno smo hvaležni tudi župniku, gospodu Jožetu Kastelicu za vso pozornost v času bolezni in za posebno naklonjenost ob smrti. Njegove poslovilne besede so nas globoko ganile in so nam v utehu ob boleči izgubi.

Žena in sinovi z družinami

Svet je cvetlica.
Svet je napor,
je zid, je duh,
prihod in odhod.
Svet je Gospod v slavi
in čudež.
V čudežu svet je
- molitev.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, atija in dedija

AVGUŠTINA RUSA

iz Šentvida pri Stični 30

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, vaščanom in prijateljem, ki ste v dneh slovesa sočustvovali z nami, izrekli sožalje, podarili cvetje in sveče, darovali v dober namen in maše ter ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti

Posebna zahvala dobri sosedu Metki Bijec za vse, kar je storila zanj in za nas. Bilo je veliko. Naj ji Bog povrne.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Jožetu Koželju za lepe besede ob slovesu in lepo opravljen obred.

Hvala tudi šentviškim cerkvenim pevcem in skupini Slavček za zapete pesmi.

Zapustil nas je - toda v naših srcih bo večno živel!

Žalujoče: žena, hčerki in vnukinja

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega dragega moža, očeta, strica in prijatelja

SREČKA MEDVEDA

Škrjanče 12

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sošolcem, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala gre gospodu župniku Jožetu Kastelicu za lepo opravljen obred in pomoč, članom gasilskega društva Hudo - Ivančna Gorica, Šentviškemu pevskeemu zboru ter zdravnikom zdravstvenega doma Ivančna Gorica.

Vsi njegovi

"Hodil po zemlji
"SEVERNA"
sem naši ..."
STRAN

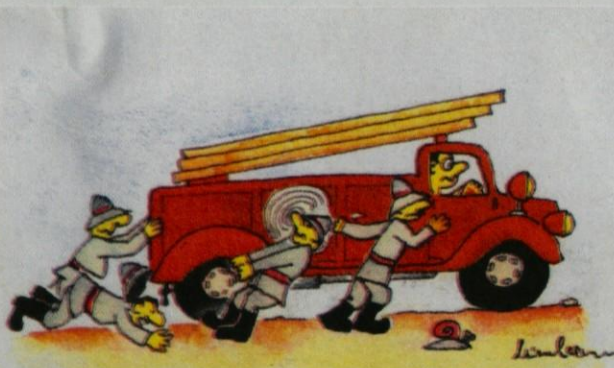
NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

KAKO SO SE LITIJANI
»NA DIZEL« PRIPELJALI

Bilo je v letih med obema vojnama, ko so Litijani kupili gasilski avtomobil in šli z njim naokoli. Saj veste, vsak se rad malo pohvali, če ima kaj novega in Litijani niso v tem pogledu nič drugačni, kdo bi jim zameril.

V nedeljo med mašo je gasilski poveljnik prišepnil fantom: »Popoldne se peljemo v Podivanačno; naj vidijo, kako smo se modernizirali. Pa bencina dolijte, da ne bomo obtičali med potjo...« je še pristavil. Najbolj navdušeni so precej odhiteli v gasilski dom in napojili vozilo, kolikor ga je žejalo.

Kmalu po južini se je kadil gost prah po cesti proti Šmartnemu in Bogenšperku - prihajali so litijski požarni brambovci. Sprva je vozilo lepo teklo, potem pa je šlo vedno počasneje in počasneje, dokler se ni popolnoma ustavilo. Fantje ne bi bili gasilci, če ne bi pri prič poskakali iz avtomobila in ga porinili do Ivančne Gorice. Tam so poiskali mehanike in vsi zadihani pripovedovali: »Že v Bogenšperk je hudji nekaj poskakoval in kašljal, nazadnje pa je čisto odpovedal.« Motor so strokovno pretipali, a niso našli nobene »falencije«. Družno so se spet uprli v vozilo in je šlo po cesti gor in dol, da so bili vsi premočeni. Končno je iz izpušne cevi priteklo nekaj rjavega, nafti podobnega. Tedaj so se Litijani počili po čelu: »Viš ga vruga, kanto smo zamenjali in v avto nalili nafte«. Avto so potem malo klistirali, mu dali pravega goriva in hudič je potegnil nazaj grede, da je bilo veselje.

Kadar je po tistem prišla vest, da se po Evropi uveljavljajo dizelski motorji, so Litijani vsakič omalovažujoče zamahnili z roko: »Nič novega, mi smo se že zdavnaj prej vozili na dizel«.

L.S.

XII. rekord - kozji četverčki

Kaže, da se zadnje čase vse puli za rekorde. Med temi je tudi koza Beka pri Samčevih v Malih Lesah. Ta je letos povrgla kar štiri mladiče, kar je za te živali redkost. Koza Beka je tudi sicer zelo postavna zastopnica kozjega rodu, ki ji pod trebuhom binglja prava cisterna s hrano v tekočem agregatnem stanju. Prav tu pa je nastopila prva težava. Cisterna ima namreč samo dve pipi, kar je bilo odločno pre malo za štiri lačna usta. Zaradi tega se je tam spodaj pogosto vnel neizprosni boj za sladko tekočino. V takem spopadu jo je eden izmed kozličev tako skupil, da mu ni bilo pomoči, trije pa so preživeli in lepo napredujejo. Kozja družina ima pri hiši veliko skrbnikov in gospodarjev, vendar glavna skrb odpade na mamo Lojzko. Ta mi je zanimivo kozjo družino prijazno pokazala, za kar se je lepo zahvaljujem in ji čestitam za uspešno rejo.

L.S.

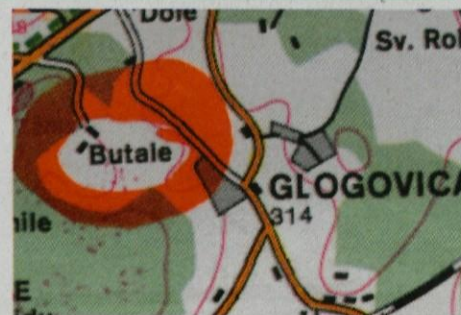
ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

BUTALE

V naši občini imamo res čisto vse - tudi Butale. Kdor ne verjame, naj kar pogleda na karto, blizu Šentvida jih bo našel. V Butalah sem bil že pred tremi desetletji, ko so ondi še imeli gostilno. Ej, je bilo veselo, da se ne da pozabiti. Že tedaj sem o imenu tega glogovskega zaselka spraševal staro in mlado, a nisem zvedel nič

uporabnega. Tudi poznejše pozvedovanje je bilo »vse zastoj«. Morda je ime ostalo še od starih ljudstev, saj so bili ti predeli gosto naseljeni že pred tisočletji.

»Pa nič,« sem nemočno skomignil z rameni: »Butale so Butale, pomembno je, da jih imamo, Butalci pa smo včasih tako ali tako vsi skupaj, pa če priznamo ali ne. Amen.

ŠE JE ČAS

Takole je bilo. Najprej sem poznal samo velikega brata, malega pa ne. Kakopak, saj malega tedaj še ni bilo na svetu. Veliki brat je bil ob prvem srečanju približno tolikšen, kot je močič na sliki na njegovi levi strani. Tedaj sem ga večkrat srečal in vedno se mi je zdel nekoliko otožen in osamljen. Ob neki priložnosti mi je zaupal, da si močno želi brata, ali pa vsaj sestro, če brata ni mogoče dobiti. Kaže, da so bili njegovi starši v tistem času in v tem pogledu bolj skopuško razpoloženi, ali pa jim je ponagajala narava - skratka, želja je ostala neizpolnjena.

Po mnogo letih sem velikega brata spet srečal. Tokrat vsega nasmejanega, kajti ob njem je drobilo mlado bitje - mali brat. Očitno so starši v sodelovanju z naravo - nekoliko pozno, vendar iz srca - izpolnili davno željo. Tudi jaz sem bil iskreno vesel tega narodnega pomnožka, saj

nas je ob zaskrbljujočem padanju natalitete vedno manj. Tole naj bo simboličen zgled in opomin za vse z zaostalimi dolgovi in ki so še pri moči, naj pohitijo, sicer nas bo počasni pobralo. Gremo, akcija!

L.S.

NOVE PERSPEKTIVE

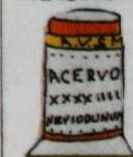
Kaže, da bi v Šolskem centru v Ivančni Gorici dobro uspevala ajda. To odpira nove možnosti za razširitev dejavnosti in za izboljšanje gmotnih razmer v našem šolstvu.

L.S.

PODLISTEK

NAŠI KRAJI

NČERVO

LEOPOLD SEVER

RIMSKA DOBA

V začetku je vse majhno, pravi pregovor. To brez pomisleka velja tudi na nekdanjo mogočno rimsko državo, ki jo svetovna zgodovina imenuje tudi Rimski imperij.

Pred približno 2700 leti, ko so bili naši Iliri na višku svojega razvoja in ustvarjalnosti in so sorazmerno varno bivali v utrjenih gradiščih na Viru, Magdalenski gori, Vačah in drugod, o rimski državi še ni bilo sledu.

V tistem času je na Apeninskem polotoku živelo več plemen različnega izvora. Med njimi so bili najbolj znani Etrurci, Latini, Umbri, Sabini, Bruti, Kalabari in drugi. Zgodovinarji večino od njih štejejo med italska ljudstva. V nevarnih časih so se plemena združevala v zveze pod okriljem vodilnega plemena. Najbolj znano plemensko zvezo so v 6. stol. pred našim

štetjem organizirali Etrurci in je že imela značaj države, dobro stoletje za njimi pa še Latini. V medsebojnem spopadu so kulturno razvitejši Etrurci podlegli vojaško dobro organiziranim Latinom in njihovi družini. Po padcu etruščanskega kraljestva so Latini postopno širili svojo oblast proti jugu, kjer so vladali Grki, in proti severu. Tam so v drugem stoletju pred našim štetjem prvič vojaško stopili na naša tla. Civilizacijski vplivi pa so se iz Italije razširili že davno pred tem. Ob reki Tiberi, v osrednji Italiji, na prvotnem ozemlju Latinov, je skladno z osvajanji zraslo mogočno središče države, mesto Rim. Po njem so prebivalci države dobili splošno ime Rimljani. Iz malega je zraslo veliko.

L.S.

Rimski imperij je na višku svoje moči segal od Srednjega Vzhoda do Atlantskega oceana. Naše ozemlje je imelo pomembno strateško lego med vzhodnim in zahodnim delom te velike države.